

شماره ۹۷، زمستان ۱۳۹۱

نشریه زراعت

(پژوهش و سازندگی)

ارزیابی تحمل به تنش خشکی لاین های پیشرفته جو در شرایط مزرعه

• بهروز واعظی

عضو هیات علمی موسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور

• وحید باوی (نویسنده مسئول)

کارشناس ارشد اصلاح نباتات، ایستگاه تحقیقات کشاورزی گچساران

• مهدی قنواتی

عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

• فرشاد ابراهیم پور

عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

تاریخ دریافت: آذر ماه ۱۳۸۷ تاریخ پذیرش: بهمن ماه ۱۳۸۹

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۷۳۴۲۸۱۷۲

Email: vahidbavei@gmail.com

چکیده

به منظور ارزیابی تحمل به تنش خشکی در لاین های پیشرفته جو، ۱۲ ژنوتیپ جو طی دو سال (۸۶-۸۴) در قالب طرح بلوک کامل تصادفی با سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گچساران مورد آزمایش قرار گرفتند. در طول دوره رشد از برخی صفات مهم زراعی و مورفو-فیزیولوژیکی و شاخص های تحمل به خشکی از قبیل میانگین محصول دهی (MP)، میانگین هندسی محصول دهی (GMP)، میانگین هارمونیک (HARM)، شاخص تحمل تنش (STI)، شاخص حساسیت به تنش (SSI) و شاخص تحمل (TOL) یادداشت برداری انجام شد. نتایج تجزیه واریانس مرکب عملکرد دانه برای شرایط تنش و بدون تنش نشان دهنده عدم معنی داری اثر سال و معنی داری اثر لاین و اثر متقابل لاین در سال در سطح احتمال ۱ درصد بود. تنش خشکی باعث کاهش ۲۸/۰۵ درصدی عملکرد دانه نسبت به شرایط آبی شد. دامنه عملکرد دانه برای شرایط تنش از ۲/۶۸۲ تن در هکتار برای لاین ۷ تا ۴/۰۷۱ تن در هکتار برای لاین ۶ و برای آزمایش آبی از ۴/۲۴۵ تن در هکتار برای لاین ۴ تا ۵/۹۵۲ تن در هکتار برای لاین ۵ در نوسان بود. به لحاظ ضریب تحمل به خشکی، دو لاین با مقادیر ۰/۸۹۴۹۷ و ۰/۸۸۲۹۵ بالاترین مقادیر تحمل به تنش خشکی را نشان دادند. با ملاحظه اندیس های تحمل به خشکی، نتایج تجزیه مؤلفه های اصلی، عملکرد دانه در مقایسه با سایر لاین ها، متوسط لاین ها و لحاظ نمودن خصوصیات زراعی و فیزیولوژیکی، می توان لاین ۶ را با میانگین عملکرد تن (میانگین شرایط آبی و دیم) ۴/۹۹۶ در هکتار به عنوان لاین متحمل به شرایط تنش و شاخص های STI و GMP را مناسب ترین شاخص های کمی تحمل به خشکی معرفی نمود.

کلمات کلیدی: تنش خشکی، لاین های پیشرفته جو، شاخص های تحمل به خشکی، عملکرد دانه، مؤلفه های اصلی

Agronomy Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No:97 pp: 10-20

Evaluation of barley lines for drought tolerance under field condition

By: B. Vaezi, Academic Member of Dryland Agricultural Research Institute, Gachsaran Agricultural Research Station, V. Bavei, M.S. of Plant Breeding, Gachsaran Agricultural Research Station, (Corresponding Author; Tel: +989173428172) M. Ghanavati, Academic Member of Payam Noor University (PNU), F. Ebrahimpoor, Academic Member of Payam Noor University (PNU)

To evaluation of drought tolerance of advanced barley lines, 12 genotypes were grown at 2 experimental conditions of irrigated and drought condition at two growing seasons (2005-2007) in Gachsaran dry land agricultural research station. These experiments were performed as complete randomized block design (RCBD) with 3 replications. Data were collected from some agronomic and morpho-physiological traits and stress susceptibility-tolerance indices i.e. MP, GMP, HARM, STI, SSI and TOL. Results of combined analysis of variance for irrigated and stress conditions showed that the effects of year was non-significant and other effects (genotype and genotype \times year) were significant at 1% level of probability. Average reduction of yield caused by drought stress was 28.05%. Grain yield for drought condition ranged from 2.682 t/ha (genotype L7) to 4.071 t/ha (genotype L6) and for well watered status ranged from 4.245 t/ha (L 4) to 5.952 t/ha (L5). Two lines possessed higher tolerant indices i.e. 0.89497 and 0.88295 respectively than other genotypes. In consideration of grain yield in rain fed and irrigated conditions and different sensitivity/tolerance indices, principal components analysis and means of agronomic traits, genotype of L6 (average yield of 4.996 t/ha) could be released as more adaptive genotype for warm and dry land regions. Moreover, STI and GMP were recommended as appropriate indices for improve grain yield under both optimum and stress conditions.

Key words: Drought tolerance, Barley, Drought tolerance indices, Grain yield, Principal components

مقدمه

میزان بارندگی و پراکنش نامطلوب آن در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری موجب گردیده تا تنش های خشکی به عنوان مهم ترین عامل محدودکننده تولید محصولات زراعی در این منطقه عمل نماید. با توجه به الزام کشور در تامین نیاز غذایی جامعه شناسایی ارقامی که بتوانند از نظر تولید و مقاومت به خشکی نسبت به ارقام موجود برتری داشته باشند با توجه به شرایط خشک سالی چند ساله اخیر، ضرورتی اجتناب ناپذیر می نماید. هم چنین با توجه به سطح زیر کشت جو در شرایط دیم که نزدیک به یک میلیون هکتار در سطح کشور می باشد و همچنین جو نیاز آبی و خاکی کم تری در مقایسه با سایر غلات دارد، اهمیت و ضرورت تهیه ارقام جدید دیم که پرمحصول و مقاوم به تنش های محیطی و غیرمحیطی باشند، دوچندان می نماید. از طرف دیگر با توجه به این که هر یک از صفات و خصوصیات گیاهی که در میزان عملکرد، سازگاری با شرایط محیط زراعی یا کیفیت محصول ارقام جو موثر هستند، تحت تاثیر تعدادی ژن قرار دارند لذا می توان با استفاده از تنوع ژنتیکی بهترین ارقام را مخصوصاً از لحاظ مقاومت به خشکی، در مناطق گرمسیر و نیمه گرمسیر گزینش کرد.

جو زراعی (*Hordeum vulgare* L.) یکی از مهم ترین و قدیمی ترین گیاهان زراعی است که همانند دیگر غلات تامین کننده نیاز غذایی بشر و حیوانات می باشد. جو از زمان های قدیم در جهت تولید مال و استفاده از آن به عنوان یک منبع سرشار از نشاسته جهت تولید الکل، مد نظر بوده است (۱۳)، در برابر تنش خشکی نسبت به دیگر غلات مقاومت بیشتری دارد (۱۲)

و در مناطقی با حداقل بارندگی، یعنی از ۲۰۰ تا ۲۵۰ میلی متر به عمل می آید (۱۷). وقوع خشکسالی های مداوم که در سال های اخیر بخش عظیمی از کشور را تحت تاثیر قرار داد، لزوم توجه بیش از پیش به راهکارهای پایدار در تمام زمینه های تحقیقاتی و عملیاتی برای کاهش اثرات این عامل طبیعی را گوشزد می نماید. تنش خشکی را شاید بتوان نبود و یا کمبود بارندگی در مقطعی از زمان تعریف کرد که موجب کاهش رشد گیاه و محصول اقتصادی می شود (۲۵). کمبود آب در مراحل مختلف رشد، فعالیت های فیزیولوژیکی گیاه را تا مرحله تشکیل و پر شدن دانه محدود و عملکرد دانه را کاهش می دهد (۲۴). خسارت ناشی از تنش خشکی به گیاهان متحمل از میزان قابل انتظار کم تر است در این حالت، با وجود مواجهه سلول های گیاه با کمبود آب، پروتوپلاسم آن ها خشکی را تحمل می کند و گیاه به زندگی خود ادامه می دهد (۵). عملکرد نهایی دانه در غلات به سه عامل تعداد خوشه در متر مربع، تعداد دانه در خوشه و وزن دانه بستگی دارد (۲۱). تنش خشکی در مرحله گرده افشانی باعث کاهش تعداد دانه در خوشه و در مرحله پر شدن دانه موجب کاهش وزن هزار دانه می شود (۲۲). همچنین محدودیت دسترسی به آب در طول دوره رشد باعث کاهش ارتفاع بوته (۲۸)، کاهش محتوای نسبی آب (۲۳) و پیری برگ ها (۱۵) می شود. مقاومت به خشکی با میزان عملکرد گونه های مختلف در ارتباط است. ارقام متحمل به خشکی ارقامی هستند که در شرایط تنش خشکی و در سال های کم باران محصول و یا تولید بیش تری دارند و در عین حال قادر هستند تا حد اکثر استفاده از عوامل محیطی مناسب را در سال های پر باران به عمل آورند (۲۹). گروهی از به نژاد گران گیاهی، عملکرد

اشکانی (۱۳۸۱) در تحقیقی که روی ارقام گلرنگ بهاره در شرایط آبیاری مطلوب و محدود انجام داد، نشان داد که MP، GMP و STI بهترین شاخص های کمی تحمل به خشکی می باشند.

با توجه به کمبود نزولات جوی در قسمت عمده ای از اراضی کشور و کم توقع بودن جو نسبت به شرایط زراعی، این طرح جهت نیل به اهداف ذیل اجرا گردید:

- شناسایی رابطه برخی صفات زراعی با مقاومت به خشکی.
- تعیین هم بستگی بین صفات مهم زراعی و شاخص های مقاومت به خشکی با عملکرد در شرایط خشکی و آبی
- ارائه مناسب ترین شاخص های مقاومت به خشکی در جهت انجام گزینش ارقام و ژنوتیپ ها
- دستیابی به ارقامی با مقاومت و تحمل به خشکی و عملکرد دانه بالا.

مواد و روش ها

ایستگاه گچساران در طول جغرافیایی ۵۰ درجه و ۵۰ دقیقه، عرض جغرافیایی ۳۰ درجه و ۱۷ دقیقه و ۷۱۰ متر ارتفاع از سطح آزاد دریاها در استان کهگیلویه و بویراحمد قرار دارد. متوسط بارش ۳۰ ساله در حدود ۴۵۰ میلی متر، مقدار بارندگی در سال زراعی ۸۵-۸۴ ایستگاه گچساران در حدود ۵۶۰/۷ میلی متر می باشد که از این مقدار ۹۰/۳ میلی متر قبل از کاشت و مابقی بعد از کاشت نازل گردید. برای سال زراعی ۸۶-۸۵ مقدار بارندگی در حدود ۵۱۱/۲ میلی متر بود که ۳۴/۷ میلی متر قبل از کاشت و مابقی بعد از کاشت نازل گردید. خاک مزرعه آهکی عمیق، با بافت رسی لومی سیلتی، اسیدیته (pH) ۷/۳، مواد آلی کم تر از ۱ درصد و درصد کربنات در حدود ۴۰ درصد بود. زمین مورد آزمایش، آیش سال قبل با شخم بهاره بوده که در زمان کاشت با گاوآهن شخم و با دیسک و روتواتور خرد کردن کلوخ های احتمالی علاوه بر تسطیح زمین انجام شد. نیاز کودی با توجه به نظریه کارشناس مدیریت منابع مدنظر قرار گرفت.

اجرای آزمایش

جهت بررسی حساسیت و تحمل به تنش خشکی در ارقام و لاین های پیشرفته جو، آزمایشی با شرکت ۱۱ لاین پیشرفته جو دریافتی از مرکز تحقیقات بین المللی محصولات گرمسیری (ایکاردا) و یک رقم رایج منطقه (رقم ایزه) به عنوان شاهد (جدول ۱) در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار و در دو شرایط خشکی و آبی طی دو سال (۸۶-۱۳۸۴) در ایستگاه تحقیقات کشاورزی گچساران به اجرا درآمد. هر ژنوتیپ در ۶ خط به طول ۴/۳۷ متر و فاصله خطوط ۱۷/۵ سانتی متر توسط دستگاه بذرکار آزمایشات غلات Winter Stiger در تاریخ کشت رایج منطقه (اواسط آذر ماه) کشت گردید. آماده سازی زمین مورد نظر در زمان مناسب بعد از اولین بارندگی موثر با انجام عملیات شخم، دیسک، تسطیح و کودپاشی انجام شد. بذرها قبل از کاشت با قارچ کش ویتاواکس تیرام برعلیه سیاهک پنهان ضد عفونی گردید. مراقبت های لازم از قبیل مبارزه با علف های هرز در زمان قبل از به ساقه رفتن و پنجه زنی با سم شیمیایی D-۲،۴ در تاریخ مناسب انجام شد. دفعات آبیاری آزمایشات در شرایط مساعد ۵ مورد بود که به علت وجود بارندگی های مکرر و شرایط مناسب در سال زراعی ۸۶-۸۵ تنها سه مورد آبیاری صورت گرفت. دو آزمایش خشکی و آبی فقط از لحاظ تیمار آبی با یکدیگر متفاوت بودند و ژنوتیپ ها در آزمایش خشکی در مرحله خوشه رفتن و پرشدن دانه در معرض

و پایداری آن را در شرایط تنش، به عنوان شاخص گزینش ارقام مقاوم پیشنهاد کرده اند البته بایستی در نظر داشت که عملکرد بالا در شرایط تنش، به تنهایی نمی تواند بیان گر مقاومت به خشکی یک ژنوتیپ باشد، زیرا جنبه فرار از خشکی و یا توانایی ژنوتیپی نیز مورد توجه قرار گیرد. در یک کلام می بایستی در نظر داشت که مناسب ترین شاخص برای گزینش ژنوتیپ های مقاوم به خشکی، شاخصی است که می تواند ژنوتیپ هایی را در محیط بدون تنش و تنش، عملکرد بالایی دارند را از بقیه ژنوتیپ ها متمایز نماید (۴، ۱۸، ۳۰). Fernandez در سال ۱۹۹۲ با معرفی اندیس های مقاومت به خشکی، چهار نوع واکنش را برای ژنوتیپ های محصولات زراعی یا به عبارت دیگر تیپ های پایداری چهارگانه را ارائه کرد که به قرار ذیل می باشند:

- گروه A ژنوتیپ های با عملکرد بالا در هر دو محیط (تنش و مساعد)
 - گروه B ژنوتیپ های با عملکرد دانه مناسب تنها در محیط بدون تنش
 - گروه C ژنوتیپ های با عملکرد دانه مناسب در محیط تنش
 - گروه D ژنوتیپ هایی با عملکرد دانه نامناسب در هر دو محیط.
- نظر Fernandez بر این استوار بود که بهترین معیار آن است که بتوان گروه A را از بقیه گروه ها متمایز نماید (۱۸). در سال ۱۹۷۸ شاخص حساسیت به تنش تحت عنوان SSI معرفی شد که از طریق فرمول های ذیل قابل محاسبه است: $SSI = (1 - (Y_s/Y_p)) / SI$ و $SI = 1 - (MYS - MYP)$ در این فرمول MYP میانگین ژنوتیپ ها در شرایط بدون تنش، MYS میانگین ژنوتیپ ها در شرایط تنش، SI شدت تنش (هر چه میزان این تنش کم تر باشد، ژنوتیپ مقاومت به خشکی بالاتری خواهد داشت)، YS عملکرد هر ژنوتیپ در شرایط تنش، YP عملکرد هر ژنوتیپ در شرایط بدون تنش و SSI شاخص حساسیت به تنش خشکی می باشند (۱۹). شاخص ارائه شده، گزینش را به سوی ارقام کم بازده ولی مقاوم به خشکی سوق می دهد. شاخص های تحمل به خشکی را از طریق روابط ذیل محاسبه کردند: شاخص تحمل TOL و میانگین محصول دهی به ترتیب توسط روابط $TOL = Y_p - Y_s$ و $MP = (Y_p - Y_s) / 2$ که در این فرمول ها Y_p و Y_s به ترتیب عملکرد هر ژنوتیپ در شرایط بدون تنش و تنش می باشد. نتایج این فرمول ها نشان گر این واقعیت می باشد که هر چه شاخص تحمل به خشکی کوچک تر باشد، حساسیت به خشکی کم تر خواهد بود. اما در میانگین محصول دهی، باعث گزینش ژنوتیپ هایی می گردد که از عملکرد بالاتری در شرایط نامطلوب برخوردار باشند (۳۲). در یک پژوهشی که در سال ۱۹۹۲ انجام گردید، شاخص تحمل به خشکی معرفی گردید. این شاخص قادر به شناسایی ژنوتیپ های گروه A از سایر گروه ها بود. شاخص تحمل به خشکی از طریق فرمول $STI = ((Y_s)(Y_p)) / (MP)$ قابل محاسبه می باشد در این فرمول Y_p و Y_s به ترتیب میانگین عملکرد هر ژنوتیپ در محیط مساعد و تنش می باشد. ژنوتیپ هایی که شاخص تحمل به خشکی بالاتری می باشند، دارای تحمل به خشکی و عملکرد بالایی خواهند بود. هم چنین در این پژوهش، شاخص دیگری به نام میانگین هندسی محصول دهی (GMP) را ارائه کرد. $GMP = ((Y_s)(Y_p)) / 2$ این شاخص، قدرت تمایز ژنوتیپ های گروه A را بیش تر داشت و بر همین اساس بود که Fernandez شاخص STI را بر اساس GMP بنا نهاد (۱۸). فرشادفر (۱۳۷۹) طی بررسی تحمل لاین های گندم نشان داد که گزینش همزمان بر اساس دو شاخص MP و TOL قادر است لاین های متحمل به خشکی را که هم در محیط مطلوب و هم در شرایط تنش دارای عملکرد بالایی هستند را از سایر گروه ها جدا کند.

$$RWC = (Mf - Md) / (Mt - Md) \times 100$$

در این فرمول Mf وزن اولیه، Md وزن خشک و Mt وزن برگ پس از تورژانس می باشد.

در پایان مراحل ذیل به منظور جمع بندی نتایج انجام گردید:

الف- تجزیه مرکب برای سال بر روی صفات مهم زراعی.

ب- اندازه گیری شاخص های مهم حساسیت و تحمل به خشکی.

ج- اندازه گیری همبستگی بین شاخص های حساسیت و مقاومت به تنش و عملکرد دانه در شرایط مساعد و تنش.

د- بررسی تنوع ژنتیکی بین لاین ها از طریق تجزیه خوشه ای.

ه- بررسی رابطه بین شاخص های کمی تحمل به خشکی و عملکرد دانه در شرایط مطلوب و تنش با استفاده از نمودار چند متغیره و تجزیه مؤلفه های اصلی.

و- پیشنهاد لاین یا لاین هایی با واکنش مناسب نسبت به شرایط تنش خشکی.

پس از محاسبه شاخص های کمی، این شاخص ها همراه با عملکرد دانه در هر دو شرایط با استفاده از نرم افزار آماری SAS مورد تجزیه واریانس قرار گرفتند و مقایسات اثرات متقابل توسط نرم افزار MSTATC انجام شد. میانگین ها با آزمون چند دامنه ای دانکن (DMRT) مورد مقایسه قرار گرفتند. تجزیه خوشه ای و مؤلفه های اصلی و رسم بای پلات نیز با نرم افزار SAS انجام شد.

تنش خشکی قرار داشتند. در هنگام بارش باران در این مرحله از پوشش های پلاستیکی برای پوشاندن آزمایشات خشکی استفاده شد.

در طی دوره رشد و نمو علاوه بر بازدید های مستمر از آزمایش، یادداشت برداری از صفات مهم زراعی و مورفو - فیزیولوژیکی از قبیل ارتفاع بوته (PLH) به سانتی متر، تاریخ سنبله دهی (DHE)، تاریخ رسیدن (DMA)، تعداد روز تا زوال برگ پرچم (L.S)، واکنش به بیماری های مهم از قبیل اسکالد، به صورت امتیازات ۱، ۳، ۵، ۷ و ۹ به ترتیب مصون (O)، مقاوم (R)، نیمه مقاوم (MR)، متحمل (T)، نیمه حساس (MS) و حساس (S)، سفیدک پودری، ویروس کوتولگی جو و لکه قهوه ای انجام گردید. بعد از اندازه گیری تعداد دانه در سنبله، عملکرد دانه و وزن هزار دانه، شاخص حساسیت به تنش (SSI) به روش پیشنهادی فیشر و مائورر، شاخص تحمل به خشکی (STI) به روش پیشنهادی Fernandez، میانگین هندسی محصول دهی (GMP) (به روش پیشنهادی Fernandez)، میانگین محصول دهی و شاخص تحمل به ترتیب MP و Tol به روش پیشنهادی هامبلین مورد بررسی و تجزیه تحلیل قرار گرفتند. علاوه بر موارد فوق، صفاتی نظیر درصد ماده خشک (D.M) و محتوای نسبی آب در برگ پرچم (RWC) نیز محاسبه گردیدند:

درصد ماده خشک = (وزن اولیه / وزن خشک) × ۱۰۰

محتوای نسبی آب در برگ از طریق فرمول مقابل محاسبه شد.

جدول ۱- ژنوتیپ های ارزیابی شده، منشا، شجره و تیپ رشد آن ها

تیپ خوشه	شجره	منشاء	لاین
۶	Alanda/Δ/Aths/۴/Pro/Toli/Cer *۲/Toli/۳/۵۱۰۶/۶/Avt/. -۸G -۳ G	ICARDA	۱
۲	Bda/Cr. ۱۱۵/Pro/Bc/۳/Api/Cm۶۷/۴/ Giza۱۲۱/... -۹G -۲ G	ICARDA	۲
۲	Emir/Nacta//As۹۰۷۳/Avt_(۹-۹)ACSAD-۱۲۹۰-۶AP-OTR-OAP-۶AP-OAP-OAP	ICARDA	۳
۶	Lth/۳/Nopal//Prol/۱۱۰۱۲-۲/۴/Kabaa-۰۳ICB۹۴-۰۴۹۸-OAP-۳AP-OAP-OAP	ICARDA	۴
۶	Himalaya-۱۲/Plaisant ICBH۹۵-۰۶۳۰-OAP-OAP-۱۶AP	ICARDA	۵
۶	MK۱۲۷۲//Manker/Arig۸۳/Alanda ICB۹۳-۰۴۴۸-OAP-۶AP-OAP	ICARDA	۶
۶	Hyb ۸۵-۶//As۴۶/Aths*۲	ICARDA	۷
۶Alanda/Harma-۰۱/۷/Gustoe/۶/M۶۴-۷۶/Bon	ICARDA	۸
۲	Zanbaca/۳/H.spont.۲۱-۳/Arar۸۴//Wi۲۲۹۱/Bgs ICB ۹۴-۰۳۱۴-OAP	ICARDA	۹
۲	Pld۱۰۳۴۲//Cr.۱۱۵/por/۳/Bahtima/۴/DS	ICARDA	۱۰
۶	(Izeh. - CONTROL)	Iran	۱۱
۲	wi۲۲۹۱	ICARDA	۱۲

نتایج و بحث

الف- نتایج تجزیه واریانس مرکب و مقایسات میانگین صفات مهم زراعی

تجزیه واریانس مرکب ارتفاع بوته برای شرایط تنش جدول ۲ نشان داد که ارتفاع بوته در سال های مختلف به لحاظ آماری معنی دار نبوده است. اما اثر لاین و اثر متقابل لاین در سال در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بوده است که نشان دهنده عکس العمل متفاوت لاین ها در سال های مختلف از نظر ارتفاع بوته بوده است. این در حالی است که برای شرایط مساعد اثر سال در سطح احتمال ۱ درصد، اثر لاین در سطح احتمال ۵ درصد معنی دار و اثر متقابل لاین در سال معنی دار نشده است که شاید بتوان دلیل این امر را مساعد بودن شرایط برای تمام لاین ها دانست. عکس العمل لاین های جو از نظر روز تا ظهور سنبله و روز تا رسیدن دانه برای شرایط تنش در سال های مختلف متفاوت و در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بوده است. اثر لاین و اثر متقابل لاین در سال به ترتیب در سطح احتمال ۱ درصد و ۵ درصد معنی دار گردید. در شرایط آبی، برای روز تا ظهور سنبله و رسیدن دانه اثر سال، اثر لاین و اثر متقابل لاین در سال در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار گردید. اثر لاین، سال و اثر متقابل لاین در سال برای تعداد دانه در سنبله در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار شد. با توجه به اینکه در شرایط تنش اختلافات بین لاین ها بطور واقعی بیان شده بود لذا تفاوت های مشاهده شده نیز در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار گردید. برای آزمایش آبی فقط اثر سال برای تعداد دانه در سنبله معنی دار نگردید چراکه با توجه به آبیاری های انجام شده اختلاف سال ها تفاوت ملموسی را ایجاد نخواهد کرد. نتایج تجزیه واریانس مرکب وزن هزار دانه در هر دو شرایط دیم و آبی نشان داد که تمامی اثرات بجز اثر متقابل لاین در سال در شرایط دیم، در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار است. همچنین برای صفت تعداد روز تا زوال برگ پرچم، تمامی اثرات (سال، لاین و اثر متقابل لاین در سال) در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود. از نظر محتوای نسبی آب برگ، اثر لاین و اثر متقابل لاین در سال در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار بود. این نتایج نشان دهنده این مطلب است که اختلافات مشاهده شده در سال های مختلف ناشی از تفاوت های ذاتی و اساسی لاین ها به همدیگر نبوده است و عواملی جز عوامل وراثت باعث ایجاد اختلافات شده است. با ملاحظه متوسط ارتفاع بوته در هر دو شرایط (جدول ۳) مشخص شد که متوسط ارتفاع بوته لاین ها از ۸۶/۹۹ سانتی متر برای آزمایش تنش تا ۱۰۱/۸۶۴ سانتی متر در آزمایش آبی افزایش یافته است (۱۴/۶ درصد کاهش ارتفاع بوته در شرایط تنش). Muzammil (۲۰۰۳) در آزمایشی مشاهده کرد که ارتفاع بوته گندم در هنگام وقوع تنش خشکی در مرحله خوشه دهی به شدت کاهش یافت و همچنین مشاهده کرد که این کاهش ارتفاع در ارقام مقاوم به خشکی نسبت به ارقام حساس کمتر است (۲۸). از نظر متوسط روز تا ظهور سنبله در هر دو آزمایش (جدول ۳) تفاوت چندانی را مشاهده نمی کنیم (۹۷/۵۸۳ روز برای آزمایش تنش و ۹۷/۰۸۳ روز برای آزمایش آبی) ولی در خصوص روز تا رسیدن دانه تقریباً لاین ها سه روز زودتر دوره پر شدن خود را سپری می کنند که همین امر نشان دهنده اثرات تنش بر روی دوره پر شدن دانه دارد که با مطالعات سایر محققین هم خوانی دارد (۶، ۷ و ۸). همچنین نتایج بدست آمده از برخی بررسی ها وجود همبستگی منفی تعداد روز تا خوشه دهی و روز تا رسیدگی با عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی را نشان می دهند (۲۷).

اثرات تنش موجب کاهش تعداد روز تا زوال برگ پرچم برای آزمایش

تنش در مقایسه با آزمایش آبی شده است (۲/۱۷ روز) (جدول ۳). پایداری سبزیگی برگ پرچم به عنوان نزدیک ترین منبع غذایی به سنبله همواره در انتقال مواد اسمیلاتی به سنبله در زمان تنش نقش اساسی خواهد داشت که می تواند به عنوان یکی از شاخص های گزینش لاین ها برای شرایط تنش مورد بهره برداری قرار گیرد. پیری برگ به عنوان یک مکانیسم گیاهی، در شرایط تنش با توجه به کاهش تعرق و اختلاف پتانسیل بین ریشه و برگ ها، موجب کاهش انتقال مواد به دانه و اندام رویشی، می شود (۲۰).

دامنه مقادیر RWC از ۴۵/۸۰۷ برای لاین ۱۰ تا ۷۳/۹ برای لاین ۹ در نوسان بود (جدول ۳). هرچقدر مقدار محتوای نسبی آب در برگ در یک لاین بالا باشد، نشان دهنده توانایی حفظ رطوبت لاین در شرایط تنش می باشد. ارقام متحمل به خشکی دارای توانایی بیشتری از نظر پتانسیل آب برگ نسبت به ارقام حساس هستند (۱۶، ۳۴).

با مقایسه متوسط تعداد دانه در سنبله در دو آزمایش دیم و آبی (جدول ۳) مشخص گردید که اثرات تنش خشکی موجبات کاهش تعداد دانه در سنبله از ۴۱/۲۳۶۲ تا ۳۷/۳۱۵۳ دانه در سنبله را فراهم نموده است (۹/۵ درصد یا ۳/۹۲ دانه در سنبله). تنش خشکی در مراحل مختلف رشد خصوصاً در مرحله گرده افشانی، باعث کاهش تعداد دانه در خوشه گندم شد که این کاهش در ارقام مقاوم به خشکی نسبت به ارقام حساس کم تر بود (۲۶). از میان لاین های شش پر لاین ۶ و از میان لاین های دوپر لاین ۱۰ بیشترین تعداد دانه در خوشه را در شرایط تنش داشتند (جدول ۳).

دامنه وزن هزار دانه از ۳۶/۴۶۷ گرم برای لاین ۷ تا ۵۳/۷۸۳ گرم برای لاین ۶ (آزمایش دیم) و برای آزمایش آبی از ۳۷/۱ گرم برای لاین ۷ تا ۵۳/۸۰ گرم برای لاین ۳ در نوسان بود (جدول ۳). اثرات تنش بر روی وزن هزار دانه باعث کاهش متوسط وزن هزار دانه از ۴۷/۶۹۳ گرم به ۴۵/۸۹۰ گرم شده است (۷۸ درصد). وقتی غلات در معرض شرایطی قرار می گیرند مثل هنگامی که تحت تنش در هنگام پر شدن دانه تحت تأثیر قرار می گیرند مثل هنگامی که تحت تنش خشکی یا گرما قرار می گیرند، پر شدن دانه تا حدود زیادی به میزان انتقال مواد ذخیره ای از ساقه به دانه بستگی پیدا می کند. فاکتورهای مختلفی غلات را در انتقال مواد ذخیره ای از ساقه به دانه و پر شدن دانه تحت تأثیر قرار می دهند ولی میزان مواد ذخیره ساقه از مهم ترین آن هاست. تفاوت توانایی در میزان پر شدن دانه در غلات بستگی به شرایط محیطی و ژنوتیپ دارد. در شرایط تنش میزان ذخیره و انتقال مواد از ساقه به دانه در ژنوتیپ های متحمل نسبت به ژنوتیپ های حساس تر است (۱۴). نتایج بدست آمده از بررسی حاضر با نتایج بررسی دیگران مبنی بر کاهش وزن هزار دانه و در نتیجه کاهش عملکرد تحت تنش خشکی و واکنش متفاوت ژنوتیپ ها به تنش خشکی از نظر وزن هزار دانه مطابقت داشت (۳۵).

نتایج تجزیه واریانس مرکب عملکرد دانه برای شرایط تنش نشان از معنی داری اثر سال در سطح احتمال ۵ درصد و عدم معنی داری اثر لاین و اثر متقابل لاین در سال را داشت. لذا به علت عدم معنی داری F و از آنجائیکه آزمون LSD در صورت عدم معنی داری مرتکب اشتباه تیپ یک خواهد شد، مقایسات میانگین به روش دانکن در سطح احتمال ۵ درصد انجام گردید که لاین شماره ۶ در بالاترین کلاس قرار گرفت (جدول ۳). این در حالی است که برای شرایط مساعد تنها اثر متقابل لاین در سال معنی دار نگردید و اثرات سال و لاین در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار گردید. مطالعه اثر عوامل تنش خشکی بر عملکرد دانه نشان داد که متوسط عملکرد دانه از ۴/۹۹۰۵۸

عمده عدم موفقیت اصلاح گران در خصوص افزایش عملکرد دانه، تاثیرپذیری زیاد از عوامل محیطی (کمی بودن صفت) می باشد که لزوم انجام مطالعات دیگری از جمله تعیین ضرایب مسیر برای پیدا کردن صفت (صفتی) که به طور مستقیم و غیر مستقیم بر عملکرد دانه تاثیرگذار می باشند، خواهد بود.

تحلیل ضرایب فیشر و فرناندز

همانند نتایج فوق از مقایسه میانگین حسابی و هندسی و شاخص های تحمل به خشکی (شاخص فرناندز) مشخص گردید که انتخاب همزمان براساس این معیارها منجر به انتخاب لاین هایی با عملکرد دانه بالاتر در هر دو شرایط می شود. سایر محققین نیز این خصوصیت را برای شاخص های فوق گزارش کردند (۳۲). به لحاظ ضریب تحمل به تنش خشکی لاین های ۵ و ۶ به ترتیب با مقادیر ۰/۸۸۲۹۵ و ۰/۸۹۴۹۷ بالاترین مقادیر تحمل به تنش خشکی را نشان دادند. در مقایسه با ضریب فیشر ناهمگونی مشاهده شده به

تن در هکتار به ۳/۵۹۰۵۸ تن در هکتار رسیده است (کاهشی در حدود ۲۸/۰۵ درصد). Solomon و همکاران (۲۰۰۳) دریافتند که تنش خشکی در مرحله خوشه دهی و شکل گیری دانه به ترتیب باعث کاهش ۷۹ و ۶۵ درصدی عملکرد دانه در گندم شد (۳۵). دامنه عملکرد دانه برای شرایط تنش از ۲/۶۸۲ تن در هکتار برای لاین ۷ تا ۴/۳۷ تن در هکتار برای لاین ۶ و برای آزمایش آبی از ۴/۲۴۵ تن در هکتار برای لاین ۴ تا ۵/۹۵۲ تن در هکتار برای لاین ۵ در نوسان بود. لاین ۶ در شرایط بدون تنش با عملکرد دانه ۵/۶۲۳ تن در هکتار رتبه دوم را به خود اختصاص داد. همان طوری که در جداول ۳ و ۶ نشان داده شده است، لاین شماره ۶ نه تنها در شرایط تنش بلکه در شرایط آبی نیز عملکرد بالاتری نسبت به سایر لاین ها (بجز لاین شماره ۵) داشت. این موضوع طبق گفته Sadiq و همکاران (۱۹۹۴) می تواند به دلیل قابلیت تطابق بیشتر این لاین با شرایط مختلف محیطی باشد. عملکرد ژنوتیپ ها در شرایط تنش، تحت تاثیر عکس العمل آنها هم در شرایط مطلوب و هم شرایط تنش می باشد (۳۳). دلیل

جدول ۲- تجزیه واریانس مرکب صفات مهم زراعی آزمایش ارزیابی مقاومت لاین های پیشرفته جو به خشکی (۸۶-۱۳۸۴)

شرایط دیم										
منابع تغییر	درجه آزادی	ارتفاع بوته	روز تا ظهور سنبله	روز تا رسیدن سنبله	تعداد دانه در سنبله	روز تا زوال برگ	محتوای نسبی آب	درصد ماده خشک	وزن هزار دانه	عملکرد دانه
سال	۱	۷/۰۹ ^{ns}	۴۲۹۳/۶ ^{**}	۱۷۹۱/۰۱ ^{**}	۱۷۶/۴ ^{**}	۲۲/۱۱ ^{**}	۲۵۶۱/۲ ^{**}	۱۵۴۷/۷ ^{**}	۴۹۰/۴ ^{**}	۰/۰۱۴ [*]
خطای سال	۴	۲۶/۰۱ ^{ns}	۲/۹۴ ^{ns}	۲/۴۹ ^{ns}	۵/۲۶ ^{ns}	۵/۲ ^{ns}	۴۶۰/۲ [*]	۵۱/۸ [*]	۱۲/۴ ^{ns}	۲/۹ [*]
لاین	۱۱	۲۸۰/۹ ^{**}	۴۴/۳ ^{**}	۸۹/۵ ^{**}	۱۰۸۷/۳ ^{**}	۵۵/۲ ^{**}	۳۷۶/۴ ^{**}	۲۱/۹ ^{ns}	۱۵۸/۱ ^{**}	۱/۰۱ ^{ns}
لاین × سال	۱۱	۸۸/۷ ^{**}	۱۰/۹ [*]	۱۴/۱ ^{**}	۱۰/۲ ^{**}	۱۸/۳ ^{**}	۵۰۸/۳ ^{**}	۸/۱ ^{ns}	۹/۳ ^{ns}	۰/۳۵ ^{ns}
خطا	۴۴	۲۱۰/۷	۳/۴۷	۳/۶۷	۳/۵۳	۳/۲۱	۱۲۵/۴	۱۲/۰	۴/۸	۰/۶۰
ضریب تغییرات (%)		۵/۲۸	۱/۹۱	۱/۴۷	۵/۰۳	۱/۳۷	۱/۱۵/۲	۱/۱۱/۹۴	۴/۱۷۷	۲/۲۱/۶
شرایط آبی										
منابع تغییر	درجه آزادی	ارتفاع بوته	روز تا ظهور سنبله	روز تا رسیدن سنبله	تعداد دانه در سنبله	روز تا زوال برگ	محتوای نسبی آب	درصد ماده خشک	وزن هزار دانه	عملکرد دانه
سال	۱	۸۶۸۵/۶ ^{**}	۴۰۰۵/۱ ^{**}	۳۵۸۴/۲ ^{**}	۸/۷ ^{ns}	۲۴۲۶/۷ ^{**}	-	۶۱۴/۳ ^{ns}	۸۵۴/۹ ^{**}	۲۷/۳ ^{**}
خطای سال	۴	۱/۸۷ ^{ns}	۸/۵ [*]	۰/۵ ^{ns}	۵/۴ ^{ns}	۹/۹ [*]	-	۹۴/۹۶ ^{**}	۷/۰۸ ^{ns}	۰/۵۸ ^{ns}
لاین	۱۱	۶۳/۲ [*]	۶۷/۰ ^{**}	۷۱/۶ ^{**}	۱۳۵۲/۷ ^{**}	۴۴/۰ ^{**}	-	۱۲/۵ ^{ns}	۱۵۴/۱ ^{**}	۱/۹ ^{**}
لاین × سال	۱۱	۴۰/۵ ^{ns}	۲۱/۲ ^{**}	۱۶/۷ ^{**}	۲۷/۷ ^{**}	۱۰/۲ ^{**}	-	۱۳/۷ ^{ns}	۱۰/۹ ^{**}	۰/۳۹ ^{ns}
خطا	۴۴	۳۰/۹	۲/۵۷	۱/۷۳	۲/۹۹	۲/۴	-	۱۵/۸۵	۳/۹۴	۰/۴۹
ضریب تغییرات (%)		۵/۴۶	۱/۶۵	۰/۹۹	۴/۲	۱/۱۱/۶	-	۱۳/۵۳	۴/۱۶	۱/۴/۰۴

ns، * و ** به ترتیب نشاندهنده معنی داری در سطح احتمال ۵٪، ۱٪ و عدم معنی داری در سطوح احتمال ۵٪ و ۱٪ می باشد

جدول ۳- میانگین برخی صفات زراعی ارزیابی شده در شرایط تنش خشکی و شرایط نرمال در سال های ۸۶-۱۳۸۴

شرایط دیم (مقایسه میانگین عملکرد دانه به روش دانکن در سطح ۰.۵٪)										
LSD _{5%} = ۹۰۱/۵ kg/ha LSD _{1%} = ۱۰۷۶/۸ kg/ha										
لاین	تیپ خوشه	بیماری ها		روز تا ظهور سنبله	ارتفاع بوته (cm)	روز تا رسیدن	وزن هزار دانه (g)	تعداد دانه در سنبله	عملکرد دانه kg/ha	سودمندی نسبت به شاهد (%)
		لکه قهوه ای	سایر بیماری ها							
۱	۶	۳	۰	۹۴	۹۵/۷	۱۲۸	۴۱/۰۷	۴۵/۹۷	۳۳۷۰ ^{abc}	۸۴/۲۵
۲	۳	۳	۰	۹۹	۹۰/۲	۱۳۰	۵۱/۳۷	۲۲/۸۷	۳۱۷۰ ^{bc}	۷۹/۲۵
۳	۳	۳	۰	۹۷	۷۳/۶	۱۲۸	۵۱/۹۰	۲۱/۶۰	۳۵۳۰ ^{abc}	۸۸/۲۵
۴	۶	۱	۰	۹۶	۹۲/۴	۱۲۸	۴۵/۵۳	۴۷/۷۵	۳۳۱۰ ^{bc}	۸۲/۷۵
۵	۶	۱	۰	۹۹	۸۸/۹	۱۳۴	۳۹/۹۷	۴۶/۷۷	۳۶۹۰ ^{abc}	۹۲/۲۵
۶	۶	۳	۰	۹۵	۸۸/۶	۱۲۸	۵۳/۷۸	۵۰/۳۰	۴۳۷۰ ^a	۱۰۹/۲۵
۷	۶	۳	۰	۱۰۴	۸۴/۳	۱۳۸	۳۶/۴۷	۴۷/۹۰	۲۶۸۰ ^c	۶۷
۸	۶	۵	۰	۱۰۱	۸۴/۳	۱۳۸	۴۴/۶۳	۴۵/۲۰	۳۵۰۰ ^{abc}	۸۷/۵
۹	۲	۱	۰	۹۶	۸۸/۹	۱۲۸	۴۷/۸۷	۲۱/۵۳	۳۹۷۰ ^{ab}	۹۹/۲۵
۱۰	۲	۳	۰	۹۷	۹۰/۹	۱۲۹	۴۶/۸۷	۲۳/۱۰	۴۰۵۰ ^{ab}	۱۰۱/۲۵
۱۱	۶	۳	۰	۹۸	۹۱/۴	۱۳۱	۴۳/۶۷	۴۵/۹۰	۴۰۰۰ ^{ab}	۱۰۰
۱۲	۲	۱	۰	۹۵	۷۴/۴	۱۲۹	۴۷/۵۷	۲۱/۹۰	۳۸۹۰ ^{ab}	۹۷/۲۵

شرایط آبی (مقایسه میانگین عملکرد دانه به روش دانکن در سطح ۰.۵٪)										
LSD _{5%} = ۸۱۳/۴ (kg/ha) LSD _{1%} = ۹۷۱/۵ kg/ha										
لاین	تیپ خوشه	بیماری ها		روز تا ظهور سنبله	ارتفاع بوته (cm)	روز تا رسیدن	وزن هزار دانه (g)	تعداد دانه در سنبله	عملکرد دانه kg/ha	سودمندی نسبت به شاهد (%)
		لکه قهوه ای	سایر بیماری ها							
۱	۶	۳	۰	۹۲	۱۰۳/۵	۱۳۰	۴۴/۳۵	۵۰/۸۳	۴۵۶۰ ^{cd}	۸۳/۹۲
۲	۳	۳	۰	۹۵	۱۰۲/۶	۱۳۱	۵۳/۷۷	۲۴/۱۷	۴۲۷۸ ^d	۷۸/۷۳
۳	۳	۳	۰	۹۶	۹۷/۱	۱۳۰	۵۳/۸۰	۲۴/۰۰	۵۲۶۳ ^{abc}	۹۶/۸۵
۴	۶	۱	۰	۹۶	۱۰۳/۸	۱۳۳	۴۷/۸۰	۵۳/۳۳	۴۲۴۵ ^d	۷۸/۱۲
۵	۶	۱	۰	۹۷	۱۰۶/۸	۱۳۴	۴۱/۳۳	۵۲/۶۷	۵۹۵۲ ^a	۱۰۹/۵۳
۶	۶	۳	۰	۹۶	۱۰۵/۵	۱۳۴	۴۹/۲۳	۵۶/۱۷	۵۶۲۳ ^{ab}	۱۰۳/۴۸
۷	۶	۳	۰	۱۰۵	۱۰۲/۴	۱۳۸	۳۷/۱۰	۵۰/۵۰	۴۲۹۷ ^d	۷۹/۰۸
۸	۶	۵	۰	۱۰۲	۱۰۱/۹	۱۴۰	۴۶/۹۰	۵۶/۱۷	۵۳۴۴ ^{abc}	۹۸/۳۴
۹	۲	۱	۰	۹۵	۹۶/۶	۱۲۸	۵۱/۹۳	۲۴/۵۰	۴۸۶۸ ^{bcd}	۸۹/۵۴
۱۰	۲	۳	۰	۹۷	۹۹/۴	۱۳۲	۵۲/۰۷	۲۴/۶۷	۴۸۶۸ ^{bcd}	۸۹/۵۴
۱۱	۶	۳	۰	۹۸	۱۰۴/۰	۱۳۵	۴۵/۷۰	۵۳/۵۰	۵۴۳۴ ^{ab}	۱۰۰/۰۰
۱۲	۲	۱	۰	۹۶	۹۸/۶	۱۳۳	۴۸/۳۳	۲۴/۳۳	۵۱۵۵ ^{abc}	۹۴/۸۷

راستا می باشد. همچنین در مطالعاتی که توسط فرشادفر و همکاران (۱۳۸۰) روی لاین های نخود و گلستانی و پاک نیت (۱۳۸۶) بر روی لاین های کنجد صورت گرفت شاخص های STI، MP، GMP، HAR به عنوان مناسب ترین شاخص ها در نظر گرفته شدند. شاخص تحمل (TOL) تنها با عملکرد دانه در شرایط مطلوب همبستگی معنی داری داشت. بنابراین، شاخص تحمل تنها برای غربال کردن ارقام متحمل به خشکی در شرایط آبیاری مطلوب مناسب است.

تجزیه خوشه ای لاین ها در آزمایش خشکی و عملکرد آن ها در شرایط تنش و بدون تنش

نتایج تجزیه خوشه ای (شکل ۱) به طور تقریبی با نتایج گروه بندی به روش فرناندز مطابقت داشت. اما در آزمایش تنش خشکی طبقه بندی لاین ها به روش خوشه ای، لاین های جو را در سه طبقه مجزا طبقه بندی نمود. اکثر لاین های جو در طبقه اول قرار گرفتند. تنها سه لاین ۵، ۶ و ۷ در گروه های جداگانه قرار گرفتند. لاین ۷ در هر دو شرایط تنش و بدون تنش عملکرد پایین را نشان داد که در طبقه بندی فرناندز در گروه D قرار گرفت. لاین ۵ که براساس طبقه بندی خوشه ای در گروه جداگانه قرار گرفت، چون فقط در شرایط بدون تنش عملکرد بالایی داشت، طبق طبقه بندی Fernandez در گروه B قرار گرفت. لاین ۶ نیز با عملکرد دانه ۴/۳۷ تن در هکتار در شرایط تنش و ۵/۶۲ تن در هکتار در شرایط آبی، در گروه A قرار گرفت. گروه بندی ژنوتیپ ها براساس تقسیم بندی فرناندز، روند تغییرات عملکرد با شاخص ها و نتایج گروه بندی ژنوتیپ ها براساس تجزیه خوشه

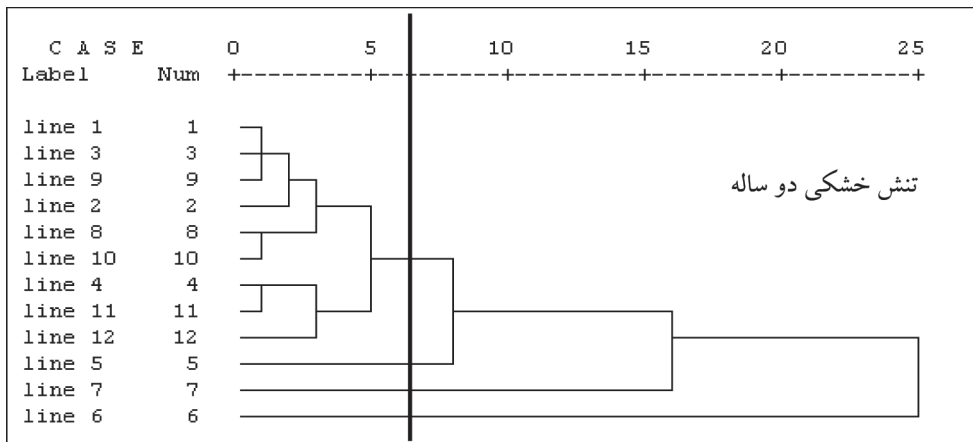
دلیل ساختار فرمولی ضریب (همانند متوسط حسابی که تحت تاثیر داده های با فاصله و پرت قرار می گیرد) بوده است که این مشکل در فرمول فرناندز (همانند متوسط هندسی) مرتفع شده است.

تجزیه و تحلیل ضرایب همبستگی

برای تنش خشکی از کل ۲۸ ضریب همبستگی، ۱۶ ضریب همبستگی در سطح احتمال ۱ درصد معنی دار گردید. همبستگی بین عملکرد دانه در شرایط تنش خشکی و شرایط مساعد ۰/۵۴۷ و غیر معنی دار در سطح احتمال آماری بود. در حالی که با ضریب فرناندز، متوسط هندسی و هم سازه رابطه آماری معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد را نشان داد. عملکرد لاین های جو در شرایط بدون تنش با متوسط حسابی، ضریب هامبلین، ضریب Fernandez، متوسط هندسی و هم سازه رابطه معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد را نشان داد. نتایج حاصل از تجزیه همبستگی شاخص ها با عملکرد دانه در شرایط مطلوب (Yp) و تنش (Ys) نشان داد که بین شاخص های STI، MP، GMP، HAR با عملکرد دانه در شرایط مطلوب و تنش آبی همبستگی بسیار معنی داری (α=۰/۰۱) وجود دارد، لذا می توان شاخص های STI، MP، GMP، HAR را شاخص هایی مناسب برای انتخاب لاین های متحمل به خشکی که در هر دو شرایط مطلوب و تنش عملکرد بالایی دارند، در نظر گرفت. این نتایج با نتایج حاصل از تحقیقات آقایی و همکاران (۱۳۸۳) و (۱۳۸۸) و محمدی و همکاران (۱۳۸۵) در خصوص این که شاخص های MP و STI قادرند لاین های مقاوم به خشکی را که هم در محیط آبی و هم در محیط دارای عملکرد بالایی هستند از سایر گروه ها متمایز سازند، هم

جدول ۴- وضعیت افزایش عملکرد دانه لاین های جو در آزمایش تحمل به خشکی نسبت به شاهد

لاین	آزمایش خشکی	آزمایش آبی	کل	میانگین	افزایش نسبت به شاهد (%)
۱	۸۴/۲۵	۸۳/۹۲	۱۶۸/۲۲	۸۴/۱۱	-۱۵/۸۸
۲	۷۹/۲۵	۷۸/۷۳	۱۵۸/۰۷	۷۹/۰۳	-۲۰/۹۶
۳	۸۸/۲۵	۹۶/۸۵	۱۸۵/۱۲	۹۲/۵۵	-۷/۴۴
۴	۸۲/۷۵	۷۸/۱۲	۱۶۰/۸۳	۸۰/۴۱	-۱۹/۵۸
۵	۹۲/۲۵	۱۰۹/۵۳	۲۰۱/۸۲	۱۰۰/۹۱	۰/۹۱
۶	۱۰۹/۲۵	۱۰۳/۴۸	۲۱۲/۷۵	۱۰۶/۳۷	۶/۳۷
۷	۶۷	۷۹/۰۸	۱۴۶	۷۳	-۲۶/۹۹
۸	۸۷/۵	۹۸/۳۴	۱۸۵/۸۴	۹۲/۹۲	-۷/۰۷
۹	۹۹/۲۵	۸۹/۵۴	۱۸۸/۷۵	۹۴/۳۷	-۵/۶۲
۱۰	۱۰۱/۲۵	۸۹/۵۴	۱۹۰/۷۵	۹۵/۳۷	-۴/۶۲
۱۱	۱۰۰	۱۰۰/۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۰
۱۲	۹۷/۲۵	۹۴/۸۷	۱۹۲/۰۹	۹۶/۰۴	-۳/۹۵

شکل ۱- تجزیه خوشه ای ارزیابی لاین های جو در شرایط تنش خشکی طی دو سال بررسی بر اساس فاصله اقلیدسی و لینکاژ متوسط

تنش و مطلوب و شاخص های MP ، GMP ، $HARM$ و STI نشان داد که شاخص های مرتبط با عملکرد را دربر می گیرد و بنابراین مؤلفه عملکرد بالقوه و تحمل به خشکی نام گذاری می شود. این مؤلفه، ژنوتیپ های دارای پتانسیل عملکرد بالا و متحمل به خشکی را از ژنوتیپ هایی با میانگین عملکرد پایین و حساس جدا می کند. ژنوتیپ های انتخاب شده بر اساس این مؤلفه دارای SSI و TOL پایین هستند. دومین مؤلفه $30/22$ درصد از تغییرات کل داده ها را تفسیر نموده و با عملکرد در شرایط تنش هم بستگی منفی و با شاخص های SSI و TOL هم بستگی مثبت و بالایی داشت. بنابراین، این مؤلفه را می توان مؤلفه حساسیت به خشکی نام گذاری کرد. زیرا این مؤلفه قادر به جداسازی ژنوتیپ هایی با عملکرد پایین در شرایط تنش و مقادیر بالای SSI و TOL می شود. با توجه به دو مؤلفه اول و دوم، ژنوتیپ ها در گروه های مشخص قرار می گیرند که مرتبط با میانگین عملکرد دانه و تحمل به تنش آن ها است. نمودار بای پلات (شکل ۲) نشان داد که ژنوتیپ های شماره ۶ و ۱۱ در مجاورت بردارهای مربوط به شاخص های مهم تحمل به خشکی یعنی MP ، GMP ، HAR و STI قرار دارند. هم چنین، ژنوتیپ ۶ در مقایسه با شاخص های مهم تحمل به خشکی به Yp تمایل بیش تری دارد و این نشان می دهد که تحمل به خشکی در این ژنوتیپ بیش تر به علت عملکرد بالای آن در شرایط آبیاری مطلوب می باشد. ژنوتیپ های شماره ۱، ۲، ۳، ۴، ۷ و ۸ در مجاورت بردارهای مربوط به شاخص های مهم تحمل به خشکی قرار نداشتند و بیش تر به سمت بردارهای SSI و TOL تمایل داشتند. بنابراین، این ژنوتیپ ها، ژنوتیپ های حساس به خشکی می باشند. ژنوتیپ های شماره ۵، ۹، ۱۰ و ۱۲ در بین شاخص های مهم تحمل به خشکی و شاخص های حساسیت به خشکی (SSI و TOL) قرار داشتند. بنابراین، این ژنوتیپ ها نیمه حساس به خشکی می باشند. این نتایج با نتایج به دست آمده از تجزیه بای پلات در لاین های کنگد توسط گلستانی و پاک نیت (۱۳۸۶) مطابقت داشت. به طور کلی، می توان این نحوه توزیع لاین ها در فضای بای پلات را حاکی از وجود تنوع ژنتیکی لاین ها نسبت به خشکی دانست. هم چنین، نمودار بای پلات زاویه بین شاخص های انتخابی HAR ، GMP ، MP و STI را حاده نشان می دهد که دلالت بر وجود هم بستگی بالا بین این شاخص هاست (شکل ۲). وجود همبستگی بالا بین دو شاخص SSI و TOL نسبت به سایر شاخص ها نیز در نمودار بای پلات مشهود است.

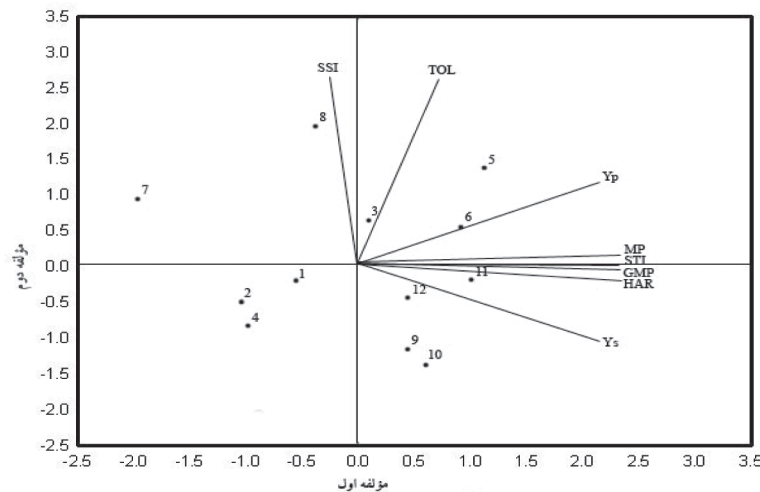
ای نیز مؤید این مطلب است که نتایج انتخاب همزمان براساس شاخص های STI ، GMP ، $Fernandez$ و MP برای بهبود عملکرد دانه و گزینش ژنوتیپ ها در هر دو شرایط مناسب تر می باشد. گزینش به تنهایی بر اساس MP منجر به بهبود عملکرد دانه در محیط بدون تنش شده و قادر به تفکیک گروه A از B نیست (۱۸). این امر به دلیل ویژگی میانگین حسابی بوده که در صورت اختلاف نسبتاً زیاد بین Yp و Ys حاصل آن به سمت بالا اریب پیدا می کند. اما شاخص STI بر مبنای میانگین هندسی طراحی شده است. با توجه با ساختار فرمول، حساسیت کم تری به مقادیر بسیار متفاوت Ys و Yp دارد. در یک بررسی، ژنوتیپ های کنگد بر مبنای عملکرد در شرایط مطلوب، تنش، MP ، GMP ، $HARM$ و STI با استفاده از تجزیه ی خوشه ای (کلاستر) و روش $UPGMA$ گروه بندی شدند و دندروگرام مربوطه رسم شد. هدف از این تجزیه شناسایی لاین هایی بود که دارای بیش ترین فاصله ژنتیکی با یکدیگر از نظر معیارهای مذکور بودند که بدین ترتیب ژنوتیپ ها در ۳ گروه جداگانه قرار گرفتند (۱۰). این روش برای گروه بندی لاین های متحمل به خشکی در گندم نان بر مبنای MP ، TOL و STI توسط فرشادفر (۱۳۷۹) و بر مبنای MP ، GMP ، $HARM$ و STI در لاین های خود توسط فرشادفر و همکاران (۱۳۸۰) مورد بررسی قرار گرفت.

تجزیه به مؤلفه های اصلی در شرایط تنش و بدون تنش

برای بررسی رابطه بین شاخص های کمی تحمل به خشکی و عملکرد دانه در شرایط آبیاری مطلوب و عملکرد دانه در شرایط تنش از یک نمودار چند متغیره موسوم به بای پلات استفاده شد (۱۸). بنابراین، از تجزیه چند متغیره موسوم به تجزیه مؤلفه های اصلی استفاده گردید (جدول ۵). با استفاده از تجزیه به مؤلفه های اصلی دو مؤلفه اول در مجموع $99/84$ درصد از تغییرات موجود بین داده ها را توجیه نمودند. استفاده از این دو مؤلفه و چشم پوشی از سایر مؤلفه ها، تنها موجب از دست رفتن بخش ناچیزی از تغییرات شده و بدین لحاظ ترسیم بای پلات بر اساس دو مؤلفه اول و دوم صورت گرفت (جدول ۵). در فضای بای پلات ژنوتیپ ها در گروه های مشخصی قرار گرفتند که مرتبط با میانگین عملکرد و تحمل آن ها به کمبود آب است. جدول ۵ نشان می دهد که مؤلفه اول درصد بالایی از کل تغییرات را شامل می شود (۶۹/۶۲). این مؤلفه هم بستگی مثبت و نسبتاً بالایی را با عملکرد در شرایط

جدول ۵- درصد واریانس توجیه شده، واریانس تجمعی و ضرایب بردار ویژه برای عملکرد دانه در دو شرایط محیطی و شاخص های مختلف در سال های ۸۶-۱۳۸۴

مؤلفه	درصد واریانس	واریانس تجمعی	Yp	Ys	SSI	MP	TOL	STI	GMP	HAR
۱	۶۹/۶۲	۶۹/۶۲	۰/۳۷۰۷	۰/۳۷۴۴	-۰/۰۴۴۵	۰/۴۲۲۴	۰/۰۷۹۹	۰/۴۲۳۴	۰/۴۲۳۵	۰/۴۲۰۵
۲	۳۰/۲۲	۹۹/۸۴	۰/۳۱۰۹	-۰/۳۰۰۲	۰/۶۳۷۵	۰/۰۴۸۹	۰/۶۳۰۶	-۰/۰۱۲۱	-۰/۰۱۸۱	۰/۰۷۷۸
۳	۰/۱۳	۹۹/۹۷	-۰/۲۴۵۱	۰/۲۴۹۰	۰/۷۶۱۲	-۰/۰۹۵۴	-۰/۵۰۸۴	۰/۱۴۹۷	۰/۰۳۰۷	۰/۰۸۵۷
۴	۰/۰۲	۹۹/۹۹	۰/۲۵۶۱	۰/۳۹۶۸	۰/۰۹۷۱	۰/۲۱۲۶	۰/۰۷۱۴	-۰/۸۳۵۰	۰/۱۲۸۴	-۰/۰۵۷۴

شکل ۲- بای پلات حاصل از دو مؤلفه اول تجزیه به مؤلفه های اصلی شاخص های کمی تحمل به خشکی و Yp و Ys

منابع مورد استفاده

- اشکانی، ج. (۱۳۸۱) تعیین مقاومت به خشکی ارقام گلرنگ بهاره و بررسی چند شاخص مقاومت به خشکی، پایان نامه کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشگاه شیراز.
- آقای سربرز، م.، محمدی، ر.، حق پرست، ر. و رجبی، ر. (۱۳۸۳) ارزیابی لاین های پیشرفته گندم نان برای مقاومت به خشکی در کرمانشاه، هشتمین کنفرانس ملی علوم زراعی، ۲۳ تا ۲۵ مرداد ۱۳۸۳، دانشگاه گیلان.
- آقای سربرز، م.، روستایی، م.، محمدی، ر.، حق پرست، ر. و رجبی، ر. (۱۳۸۸) شناسایی ژنوتیپ های متحمل به خشکی در گندم نان، تولید گیاهان زراعی (۱): ۱-۲۳
- تاری نژاد، ا. (۱۳۷۷) ارزیابی واکنش لاین های حاصل از توده های بومی گندم پاییزه به شرایط آبی و تنش خشکی، پایان نامه کارشناسی ارشد اصلاح نباتات، دانشگاه تبریز، تبریز، ۱۶۳ صفحه.
- سرمند نیا، غ. و کوچکی، ع. (۱۳۷۶) جنبه های فیزیولوژیکی زراعت دیم، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، مشهد، ۴۲۴ صفحه.
- صبا، ج. (۱۳۷۹) وراثت شاخص های مقاومت به تنش خشکی و صفات مرتبط به آن در گندم، پایان نامه دکترای اصلاح نباتات، دانشگاه تبریز، تبریز، ۱۱۲ صفحه.

نتیجه کلی

در این بررسی مشخص گردید که صفات زراعی دوره پر شدن دانه (فاصله ظهور سنبله تا رسیدن دانه)، ارتفاع بوته، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و در نهایت عملکرد دانه می تواند به عنوان شاخص های فیزیولوژیکی انتخاب لاین های مناسب با شرایط تنش مورد بهره برداری قرار گیرد. می توان دوره پر شدن دانه را با اتخاذ ابزارهای مدیریتی (به طور مثال انتخاب تاریخ کاشت مناسب به منظور تامین نیازهای حرارتی و دمایی در جهت طی شدن مراحل رشد رویشی و زایشی به نحو بهینه) برای کم ترین تاثیر عوامل تنش بهبود بخشید. این بررسی نشان داد که شرایط تنش خشکی موجب افت عملکرد دانه به عنوان مهم ترین شاخص انتخاب در تمام گزینه های به نژادی از ۴/۹۹۰۵ تن در هکتار به ۳/۵۹۰۵۸ تن در هکتار (۲۸/۰۵ درصد) گردید. نتیجه کلی بررسی دوساله برای ارزیابی اثرات تنش خشکی بر روی عملکرد دانه نشان داد که در شرایط تنش، لاین ۶ بالاترین مقدار افزایش عملکرد دانه (۹/۲۵ درصد) را نسبت به شاهد ایذه داشت (جدول ۴). با ملاحظه اندیس های تحمل به خشکی، نتایج تجزیه مؤلفه های اصلی، عملکرد دانه در مقایسه با سایر لاین ها، متوسط لاین ها و لحاظ نمودن خصوصیات زراعی و فیزیولوژیکی، می توان لاین ۶ را به عنوان لاین متحمل به شرایط تنش و شاخص های STI و GMP را مناسب ترین شاخص های کمی تحمل به خشکی معرفی نمود.

- growth, *Crop Science* 39: 1841-1846.
- 23- Gonzalez, A., Martin. I. and Ayerbe. L. (2007) Response of barley genotypes to terminal soil moisture stress: phenology, growth, and yield, *Aust. J. Agric. Res.* 58: 29-37.
- 24- Hohm, R. (2000) Irrigation management of barley, Available online: (<http://www.agric.aov.ab.ca/crops/barley>).
- 25- Kramer, P.J. (1983) *Water relations of plants*, Academic Press, pp 342-415.
- 26- Mary, J.G., Stark. J.C., Brien. K.O. and Souza. E. (2001) Relative sensitivity of spring wheat, grain yield and quality parameters to moisture deficit, *Crop Science* 41: 327-335.
- 27- Mitchell, J.H., Fukai. S. and Cooper. M. (1996) Influence of phenology on grain yield variation among barley cultivars grown under terminal drought, *Australian Journal of Agricultural Research* 47: 757-774.
- 28- Muzammil, S. (2003) Response of durum and bread wheat genotypes to drought stress biomass and yield component, *Asian Journal of Plant Science* 2: 290-293.
- 29- Passioura, J.B. (1983) *Roots and drought resistance*, Agriculture Water Management, 7: 265-280.
- 30- Rajaram, S., Van Ginkle, M. (2001) *Mexico, 50 years of international wheat breeding*. In: Bonjean, A.P., Angus, W.J. (Eds), *The World Wheat Book: A History of Wheat Breeding*. Lavoisier Publishing, Paris, France, pp 579-604.
- 31- Rasmusson, D.C. (1985) *Barley*, American Society of Agronomy, *Crop Science. Society of America, Soil Science Society of America*, Publishers, Madison, Wisconsin, pp: 522.
- 32- Rosvielle, A.T. and Hambelen. J. (1981) Theoretical aspects of selection for yield in stress and non stress environments, *Crop Science* 21: 943-945.
- 33- Sadiq, M.S., Siddiqui. K.A., Arain. C.R. and Azmi. A.R. (1994) Wheat breeding in a water-stressed environment. I. Delineation of drought tolerance and susceptibility. *Plant Breeding* 113: 36-46.
- 34- Siddique, M.R.B., A. Hamid and Islam. M.S. (2000) *Drought stress effects on water relations of wheat*, *Botanical Bulletin of Academic Science*, Vol 41.
- 35- Solomon, K.F., Labuschagen, M.T. and Bennie. A.T.P. (2003) Responses of Ethiopian durum wheat genotypes to drought stress, *South African Journal of Plant and Soil*. 20: 55-58.
- 36- Voltas, J., van Eeuwijk, F.A., Sombrero, A., Lafarga, A., Igartua, E. and Romagosa, I. (1999) Integrating statistical and ecophysiological analyses of genotype by environment interaction for grain filling of barley. I. Individual grain weight, *Field Crops Research* 62: 63-74.
- ۷- فارسی، م. و باقری، ع. (۱۳۷۷) اصول اصلاح نباتات. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، مشهد، چاپ اول، ۲۹۶ صفحه.
- ۸- فرشادفر، ع. (۱۳۷۹) انتخاب برای مقاومت به خشکی در لاین های گندم نان، *مجله علوم و صنایع کشاورزی*، ۱۴(۲): ۱۶۱-۱۷۱.
- ۹- فرشادفر، ع.، زمانی، م.ر.، مطلبی، م. و امام جمعه، ع. (۱۳۸۰) انتخاب برای تحمل به خشکی در لاین های نخود، *علوم کشاورزی ایران* ۳۲(۱): ۶۵-۷۰.
- ۱۰- گلستانی، م. و پاک نیت، ح. (۱۳۸۶) ارزیابی شاخص های تحمل به خشکی در لاین های کنجد، *علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی* ۴۱(۱): ۱۴۱-۱۴۹.
- ۱۱- محمدی، ر.، حق پرست، ر.، آقایی سربرزه، م. و عبدالمهی، ا. (۱۳۸۵) ارزیابی مقاومت به خشکی ژنوتیپ های پیشرفته گندم دوروم بر اساس صفات مرتبط فیزیولوژیکی، *مجله علوم کشاورزی*، ۳: ۵۶۳-۵۷۵.
- ۱۲- نورمحمدی، ق.ع.، سیادت، ع. و کاشانی، ع. (۱۳۷۷) زراعت غلات، جلد اول، انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ۲۰۰ صفحه.
- 13- Anonymous. (1999) *IRAN/ICARDA Collaborative project. Barley improvement Maragheh*, Islamic Republic of IRAN, pp 32-33.
- 14- Blum, A. (1996) Crop responses to drought and the interpretation of adaptation, *Plant Growth Regulation* 20: 135-148.
- 15- Borrell, A.K., Hammer. G.L. and Henzell. R.G. (2000) Does maintaining green leaf area in sorghum improve yield under drought? II. Dry matter production and yield, *Crop Science* 40: 1037-1048.
- 16- Clark, J.M., Richard. R.A. and Condom. A. (1991) Effect of drought stress on residual and its relationships with water use of wheat, *Canadian Journal of Plant Science* 71: 695-702.
- 17- Dofing, S.M., Berke. T.G., Baenziger. P.S. and Knight. C.W. (1992) Yield and yield component response of barley in sub arctic and temperate environment, *Canadian Journal of Plant Science* 72: 663-699.
- 18- Fernandez, G.C.J. (1992) *Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance*, Proceeding of a Symposium, Taiwan, 13-18 Aug. 1992, pp 257-270.
- 19- Fisher, R.A. and Maurer. R. (1978) Drought resistance in spring wheat cultivars. Grain yield response, *Australian Journal of Agriculture Research* 29: 897-912.
- 20- Francois, T. (1996) Drought perception by plants. Do cells of droughted plants experience water stress, *Plant Growth Regulation* 20: 93-104.
- 21- Garcia del Moral, L.F., Ramos. J.M., Garcia del Moral. M.B. and Jimenez-Tejada. M.P. (1991) Ontogenetic approach to grain production in spring barley based on path-coefficient analysis, *Crop Science* 31: 1179-1185.
- 22- Gibson, L.R., and Paulsen. G.M. (1999) Yield components of wheat grown under high temperature stress during reproductive